

آبله میمونی در کودکان:

آبله میمونی یکی از بیماریهای مشترک بین انسان و حیوانات است که علائم آن شباهت بسیار زیادی به علائم آبله انسانی دارد. ولی شدت و سرایت آن کمتر است. لازم به تاکید است که صرفاً به این دلیل که اولین بار در میمون ها یافت شده است به آبله میمونی نام گذاری شده است و حال آن که اهمیت جوندگان (مانند موش، سنجاب و...) به عنوان مخازن این ویروس بیشتر از میمون ها است. این بیماری عموماً در کشورهای غرب و مرکز آفریقا دیده می شود. اما اکنون بر میزان آن افزوده شده و سالهای اخیر در امریکا و اروپا نیز دیده شده و به صف بیماریهای نو پدید پیوسته است.

این بیماری اغلب در سنین کودکی دیده می شود، بطوری که در بین ۲۹۱ مورد گزارش شده در کنگو طی سال های ۱۹۸۶-۱۹۸۱ حدود ۸۶ درصد موارد در کودکان کمتر از ۱۰ ساله غیر واکسینه مشاهده شده است. ممکن است افرادی که قبلاً به بیماری آبله مبتلا شده یا علیه آن واکسینه گردیده اند مصونیت نسبی یا کاملی در مقابل آبله میمونی داشته باشند(۱).

دوره نهفتگی بیماری:

دوره نهفتگی(کمون) آبله میمونی یعنی فاصله زمانی بین زمان ورود ویروس به بدن تا بروز اولین علائم بالینی به طور معمول ۱۳ تا ۱۶ روز گزارش شده است ولی ممکن است بین ۵ تا ۲۱ روز باشد(۱).

موارد مشکوک به بیماری:

مورد مشکوک آبله میمونی به فردی عنوان می شود که از اسفند ماه سال ۱۴۰۰ در هر سنی در یک کشور غیرکشورهای مرکز و غرب آفریقایی(کشور های غیر آندمیک آبله میمونی) با بثورات حاد غیر قابل توجیه مراجعه کرده است و یک یا چند مورد از علائم زیر را دارد:
شروع حاد تب بیش از ۳۸,۵ درجه سانتی گراد)
تورم غدد لنفاوی
درد عضلانی / درد بدن
کمر درد
ضعف و بی حالی(بی رمقی شدید)

بثورات پوستی آنان از نظر بالینی مانند بیماری هایی مانند: ابله مرغان، زونا، سرخک، تبخال، عفونتهای باکتریایی پوستی، بیماری گنوکوکی منتشر،... و واکنش های آلرژیک شباهت ندارد(۱). معمولاً بثورات پوستی ۱ تا ۳ روز پس از شروع تب اشکار می شوند. تاوولها ممکن است کمی صاف یا برجسته باشند، با مایع شفاف یا زرد پر شده و سپس پوسته خشک شده و بریزند (۲). اولین ضایعات در زبان و دهان و سپس در سایر نقاط رخ می دهد(۲).

راه انتقال:

در اثر تماس نزدیک با حیوانات وحشی به ویژه گوشت و خون و سایر اجزای بدن حیوانات بیمار یا مرده، و نظر انتقال انسان به انسان: تماس نزدیک با ترشحات تنفسی، بثورات پوستی بیماران یا اشیایی که اخیراً آلوده شده اند، صورت گیرد. انتقال از طریق ذرات تنفسی مستلزم تماس چهره به چهره طولانی مدت است. انتقال انسان به انسان بیشتر در تماس نزدیک خانوادگی، تماس نزدیک با البسه و رختخواب بیماران رخ داده است. با توجه به شباهت بیماری آبله میمونی به آبله انسانی امکان انتقال از راه هوا را نمی توان نادیده گرفت(۱).

بهبودی:

علائم معمولاً بین ۲ تا ۴ هفته طول می کشد و بدون درمان خود به خود از بین می روند اما در برخی از موارد این بیماری می تواند باعث عوارض جدی و مرگ شود(۳).

آموزش به کودکان بیمار:

- رعایت جداسازی و عدم حضور در جمع و سایر افراد خانواده(۱)
- مراقبت از دانه های پوستی و اجازه دادن به خشک شدن آنها.
- از لمس هرگونه زخم در دهان یا چشم خودداری شود(۳).

بیمارستان امام سجاد(ع) رامسر

آبله میمونی در کودکان

تهیه کننده: عاطفه علی پور

رابط مرگ و میر کودکان ۱ تا ۵۹ ماهه

بیمارستان امام سجاد (ع) رامسر

خرداد ۱۴۰۱

منابع:

۱- کتاب نوپدیدی و بازپدیدی بیماری ها و سلامت حرفه ای- کتاب پنجم گفتار دوم -اپیدمیولوژی و کنترل آبله میمونی - خرداد۱۴۰۱

2- <https://www.cdc.gov/poxvirus/monkeypox/clinical-recognition.html>

3- <https://www.int/Philippines/news/q-a-detail/monkeypox>

* شماره تلفن بیمارستان و شماره داخلی بخش مربوطه جهت رفع ابهامات آموزشی در اختیار شما قرار می گیرد،
شماره بیمارستان: ۵-۰۳۱۰۲۲۲۰۵۵-۰۱۱
شماره داخلی بخش: ()

آموزش به خانواده های بیماران :

با جداسازی بیماران می توان انتقال و انتشار فرد به فرد را کاهش داد(۱).

از تماس بدون دستکش یکبار مصرف و ماسک با بیماران و البسه و لوازم شخصی آنان (قاشق چنگال و...) تا جای ممکن خود داری شود(۳).

تمیز کردن اتاق بیمار مبتلا به آبله میمونی باید بدون راه انداختن گردو غبار زیاد و با مواد تمیز کننده معمولی باشد و سپس با استفاده از وایتکس (هیپوکلریت ۱/۰ درصد) در غلظت اولیه ۵ درصد به میزان رقیق شده ۱ به ۵۰ تمیز گردد. دستشویی و سطوحی که مکرر لمس می شود مداوم تمیز شود.

لباس ها و ملحفه های آلوده باید جمع آوری و در دمای ۶۰درجه سانتی گراد شسته شود.

فرش ها، پرده ها و سایر وسایل نرم می توان با بخار تمیز کرد.

استفاده از وسایل و تجهیزات یکبار مصرف توصیه می شود اگر در دسترس نیست مبادا مواد تمیز کننده تمیز شود و در غیر این صورت بصورت ایمن و به عنوان زباله عفونی در نظر گرفته شود.

از خرید لباس و پارچه های مستعمل خودداری شود(۱). پس از تماس با بیمار و لوازم آن دستهای خود را با آب و صابون یا محلول دست حاوی الکل تمیز کنید(۳).